

dicebamus. Nam foeminas & ἀσῆς & δεσποίνας vocari testis est Hesychius, apud quem mendosum & malè distinctum locū emendabo quā poterō. Ait ille Grammaticus δεσποίνας γυναικας θεσλοῖ, innuit enim feminas dominas vocari apud Thessalos. Quæ sequuntur sic corrigo apud eundem Grammaticum, δεσπότιω κικαρμύδος. & maiuscula littera δεσπότιω, scribo ut sit principiū vocis exponenda: Deinde pro glossa lege ἐνιοι μὲν &c. Nam explicat dictum illud alicuius ποιῆα δεσπότιω κικαρμύδος. Mox vbi habes βελιώτιον lege βέλτιον δε. ait meli⁹ esse explicare πενθοῦτες, quia dominis mortuis tondebantur equi ad luctum significandum. Sic apud Sudam habes δεσπότε κικαρμύδος. i. πένθοῦτες: & apud Euripidem Orestia, κερῆ γε θυγατρὸς πενθίμου κικαρμύδος.

Σχόλια. Ἡ ὁρίν γε τὸν μυτιώτιον.] ἀντὶ τοῦ ὁρίν ἡμῖν τὸν πόλεμον ἐπεγεῖραι. ὡς αἴτιον ἢ αὐτὸν τοῦ πολέμου ἐπεγεῖραι καὶ δεσπότη. Ανύ(ας τί.) ἀπελθὼν ὁ κηδομὸς, ἐπὶ ἀνῆλε. καὶ ἔως πλὴν ἐράτῃσιν ἀπὸ προσφῆρες ὁ πόλεμος. Ανύ(ας τί.) ἀντὶ τῆ ἡνύ(ας τί καὶ διεπράξα. καὶ φέρων ἡμεις. Τί πεισόμεθα.] τί ἄρα παθεῖν μέλλομεν. ἢ ἐν ποίῳ κηδυνώμεθα κικαρμύδος. Ἐν Σαμοθρακίῃ.] οἱ ἐν κηδυνώσι γινόμενοι ἐπεκαλοῦντο τέτους τὰς δαίμονας τὰς ἐν Σαμοθρακίῃ, τὰς τε Κορύβαντας καὶ πλὴν Ἐπάτιω. ἔξ ἧς καὶ διαβόησεν ἡ τὸ Ζήενθον ἀντρον, ἐνθα αὐτῆ ὠρρίαζον ἢ ἡλευθεροῦντο. Μεμνημύδος.] αὐμυσῆεια τὰ Καθεῖρα. δαῖσι γὰ οἱ μεμνημύδοι αὐμυσῆεια, δὴ καὶ τὸ ἐξ ἢ ἐν δεινῶν σώζεσθαι καὶ ἐν χειμῶνων. Ἀποσφραγῖσαι.] ὁ ἡμεις διασφραγῖσαι λέγει ὁ μὲν ἀντὶ τοῦ κλασθῖσαι τὸ μετόντος τὸν δαῖδυνα. Καὶ τοῖς Λακεδαίμονιοισιν.] ὁ Βρασιδῆς ὁς ἡ Λακεδαίμονος στρατη-

γός, ἀνδίστα τῆς εἰρήνης, ἐτελεύτησε ἢ ἐν Θράκη. CHRIST. Ἐν Σαμοθρακίῃ μεμνημύδος] Vetus religio fuit ut qui verba dicit in periculis, & essent, ut ait poeta Bucolicus, ὅτι ξυρῆ ἀμυῖς, Samothracios deos incalarent, & cum Hecate Corybantas, vnde celebre illud antrum Zerynthiū, vbi festos illi deæ honores celebrabant libertatē inque obtinebant. De quibus plura apud Tacitum & Diogenem Laërtium, nec non de antro illo apud Sudam. Erant autem illa mysteria Cabirorum, quibus initiati censebantur iusti & boni, & si quem periculorum cursum decurrerent, salvi & victores euadere solebant, ut rectè scripserit Varro: Et religiones & castus id possunt, ut ex periculo eripiant nos quo loco castus sunt ἀγνεῖαι. Nam in casto Cereris esse est ἀγνεῖαι. Quod quia notatū est à diuino Coniectore in libris, quos doctissimus Romanorū scripsit de lingua Latina, supersedebo plura notare. Ἀποσφραγῖσαι] ait Scholiasτες Græcus dictum pro διασφραγῖσαι, id est distrūpi: quo loco videtur post κλασθῖσαι suppleendum τὰς πόδας. Ego in eius Glossographi sententiam pedibus non eo: Qui etsi persuasit mihi ut interpretarer Rumpi, tamen animi mei sententia δευτέρα & ἀμείνων censeat ἀποσφραγῖσαι Latine & καὶ πόδα esse auertere. Nam δαπὸ esse nostrum Ab vel A, non est cur anxie probemus. Esset autem διασφραγῖσαι diuortere & distortere, cuius passiuum non tam ite κέραιας quam αὐερtere. Itaque veniam peto pudentem si Scholasticam non sequor. Mox pro κατ' οἶμαί mallē κατ' οἱ μοι, ut dicat κατ' αὐμάλα, nimis valde, quod Comicum est.

Πό. Πῶς αὖ πανούργ'. Κυ. Ἐς ἀπὶ Θράκης χωρία  
Χρῆσταιτες ἐτέρεσι αὐτὸν, εἴτ' ἀπόλεσαν.  
Τρ. Εὐγ' εἴγα ποιήσαντες ὡ Διοσπόρο.  
Ἰσως ἀν' εὐχνοῖσιν. Παρρεῖτ' ὡ βροτοί.  
Πό. Ἀπόφυρε αὐ σὺν λαβῶν ταῦτι πάλιν.  
Εγὼ ἢ δαῖδυν' εἰσιὼν ποιήσωμαι.

Σχόλια. Εἰς ἀπὶ Θράκης χωρία, καὶ γὰρ εἰς συμμαχίαν πεμφθῆς ὁ Βρασιδῆς εἰς Θράκην, καὶ τ' αὐτὸν χρόνον Κλέωνι τελευτῆ. Χρήσταιτες.] ἐν Ἀμφιπόλει γὰρ τῆς Θράκης μονομαχίαν ἔσθ' ὁ Κλέων & Βρασιδῆς, ἀλλήλους ἀνέχον. Διοσπόρο] ἔστι παῖς τῆς Λακεδαίμονιοῖς ἐπιμῆντος, διὸ νῦν αὐτῷ μέμνηται. Εγὼ ἢ δαῖδυν' εἰσιὼν] ἐγὼ ἀλεξείβανον εἰσιὼν ποιήσωμαι.

CHRIST. Τ' ἀπὶ Θράκης χωρία] Historiam hanc habes ampliter & luculenter ex professo cōscriptam apud Thucydidis ξυγγραφήν ε. qui graphicè Brasidæ & Cleonis mores depingit. Ait enim eos pacem auersari solitos: illum quia ex bello felicitatem & gloriam reportabat, hunc vero (Cleonem puta) quia pacis tēpore patere sua scelera sentiebat, & calumnias suas minus fidem facere. Sed præstat Græca quia elegantissima sunt

BEL. Ain' scelestē? ΤΥΜ. Thraciam versus plagam  
Legatus alius ferre suppetias, perit.  
TRY. Eia gemelle Castor, ὁ factum benè,  
Benè forsan istud vorerit: sperate vos.  
E BEL. Sume ista vasa rursus & munda probè:  
Pistillum at ipse ingressus expediuero.

& prudenti structura composita apponere, ὅτι ἐρ ἀμφοτέρωθεν ἡ ἀντιοῦτο τῆ εἰρήνῃ, ὁ μὲν δὲ τὸ εὐτυχῆν τε καὶ τιμᾶσθαι ἐν τῆ πολυμείν, ὁ δὲ ἡ μορμύδος ἡ συχίας κατὰ φανέσπερος νομίζον ἀν' εὐχνοῖσιν κακουργῶν καὶ ἀπιστοτέρως διαβάλλον. Plutarchus in Nicia eadem ferè elogia de utroque dedit. Mirū ni nostra Frācia Brasidas suos & Cleonas hodièque habeat patrie, ut ait Eschulus ἀναστατήρας καὶ ἀρακτορας, quātῦνις πρὸ se prætextu tuentes vel hi recentes motus quo spectāt? Dicam liberè cum Ennio, Omnis cura viris yter hic fiet induperator. Sed opere Deus orādus est maximo, ut Regē nostrū Hēricū IV. insignē pietate & prudentia Principē quādiutissime viuum & videntem incolumemque nobis conferuet, & ex Assiduo tandem Proletarium faciat. ἑύλοι γὰ οἶκων παῖδες εἰσὶν ἀρρενες.

B I S E T V S. Ο Τρυφῆος, ἐν ᾧ ὁ Πόλεμος πᾶσαν πλὴν εἰν' πολυμικῶν παρθεσκευῶν παρθεσκευάζει, αὐτῶν.  
Τρ. Ν Τυ τοῦτ' ἐκεῖν' ἡκει τὸ Δάπδ' ὁ μέλθ',  
Ο δεφόμενός ποτ' ἢ δε τ' μεσημβείας,

αὐτὸς τὰς δευτέρας σφραγῖδας λέγει.  
TRY. N Vnc cantio illa Davidis mentem subit,  
Cinadus olim quam canit meridie,  
H h h iij